

deel wel eenigszins en zag ik er meer in, een soort mogelijkheid om sneller te reizen, maar altijd leek het mij toe, een soort verzoeken van God, Die ons geschapen had, om enkel op deze aarde te wandelen en ons op deze vlakke velden te bewegen. Maar ik heb later gezien, dat God alle drie terreinen aan den mensch heeft gegeven om er over te heerschen: land, water en lucht! En mijn zoon en dochter zagen in deze periode van het leven veel meer dan ik, die toch reeds dacht zeer vooruitstrevend te wezen. Zij zagen er dieper in, en hooger tevens; zij zagen er geloof en gebed in, een gave van God, aan de menschheid geschonken, op een oogenblik, dat deze menschheid zich dood liep op elanders grenzen en muren."

De oude heer zweeg. Er lag een trilling van aandoening in zijn stem, toen hij een pas nader trad en Michiel de hand gaf, terwijl hij zei:

„Mijnheer Van Loon, ik draag u de zorg voor deze

fabriek op. Laat er steeds een gebed klinken door hamerslag en boorgetril."

Michiel keek zijn patroon aan, omknelde diens hand stevig en boog even.

Dan bleven zijn blikken rusten op Annie Volkert, die vlak bij de tafel zat, terwijl zijn broer Jan naast haar stond. Toen zei hij:

„Wij willen een nieuw lied zingen, mijnheer Volkert, dat God in onzen mond heeft gelegd, en dat begeleid moet worden met de instrumenten van den arbeid. De arbeid is onzen handen ontglipt, omdat er geen lied aan God meer in leefde, geen zegen, maar de mensch er een vloek en dwang in zag. De arbeid leek ons zoo stoffelijk toe, zoo platvloersch, zoo . . . armoedig. Maar God gaf ons een nieuw gebied in Zijn grondelooze wijsheid, een gebied, waar een vliegende arbeid in zingt en roept. Ik begreep dat vroeger net zoo min als u, maar nu werden mij de oogen geopend." (Wordt vervolgd.)

DE SPELLING 1934 ¹⁾

(SPELLING MARCHANT)

Zijn Excellentie Minister Marchant
een man,

die wat durft en kan,
heeft met een zwenk en zwaai
de oude spelling, hoe taai,
van de been geblazen,
hoe hard sommigen ook razen.

Het is een wonder ding
die nieuwe spelling;
je moet er aan wennen
daar bennen
tientallen
zonderlinge gevallen.

De Minister is van beginselen uitgegaan,
die met den geest des tijds in verband staan.
Ten eerste, wil je de maatschappij weer bouwen,
dan moet je de mens(ch) maar klein houwen;
ten tweede: bekrimpen, versoberen en bezuinigen is
en dat geeft hij ook in de taal niet prijs; eis(ch)
't is overal op korten, beknibbelen, beperken,
je hebt een he(e)le toer dat alles te verwerken.

De mens(ch) wordt voortaan
in zijn bestaan
te kort gedaan.

Moet je h(o)oren,
aan zijn (o)ogen en (o)oren
wordt iets ontnomen
en korter worden zijn dr(o)omen;
Je krijgt minder lange b(e)enen
en kortere t(e)enen;
De Minister vermindert de sch(o)onen
en vermagert heur k(o)onen.

Je bent in de nieuwe spelling minder hees(ch),
krijgt voor voeding minder vlees(ch),
en wat voor Scheveningen heel erg is,
minder vis(ch);
Het vlees(ch) is ook minder mals(ch) dan voorheen
en onthoud meteen,
dat de ingekrompen vis(ch)
minder vers(ch) is.

Maar onveranderd laat hij de hoeveelheid eten
en je hapt met dezelfde beten;

Ook krijg je van Zijn Excellentie minder b(o)onen,
dat staat zeker in verband met geringer l(o)onen,
al blijf je hetzelfde verwonen;
natuurlijk is er dan minder te verd(e)elen,
daarom legt hij geen beperking op aan stelen.
De levenseis(ch)en moeten ingekrompen,
dus: minder z(o)olen, maar gelijke klompen;
gelukkig hoef je nu minder te l(o)open,
dan kun je konsekwent ook minder k(o)open.

De dokters worden beperkt in oper(e)eren,
dat zit 'm speciaal zelf in de h(e)eren,
en in hun kl(e)eren;
Er wordt getornd aan het reden(e)eren,
al mag je hetzelfde beweren;
er komt ook bezuiniging in het l(e)eren,
het kwantum Frans(ch), Duits(ch) en Engels(ch)
aan 't eind besnoeid en bekort; wordt
je moet echter hetzelfde weten,
maar mag ook hetzelfde vergeten.
Gelukkig blijft de thee onaangerand
en spoelt dezelfde zee langs je land.

Onze veestapel wordt ook niet verkleind,
wel ons leven door hetzelfde wee ondermijnd;
Braaf springt de Minister voor de onthouders in de bres,
want er komt voortaan kleiner hoeveelheid in de fles(ch);
Kolen stoken blijft gelijk, maar je krijgt minder as(ch);
Je hoeft minder te zw(e)eten, dus ook kleinere was(ch);
Je hoeft minder te gel(o)oven,
maar moet evenveel beloven.

Ik zou u zonder vermindering mogen blijven vervelen
en onverkort op deze viool blijven spelen,
maar het is genoeg om u te overtuigen:
nu ligt onze oude spelling in duigen;
het is een vernielende spellingsstorm,
de b(o)omen worden er zelfs kleiner door van vorm;
Maar gelukkig heeft de Minister in zijn wijsheid beslist,
alsof hij van te voren reeds al het leed wist:
dat we ons van meet af moeten trainen,
om over al ons leed minder te w(e)enen.

Den Haag, April 1935.

H. W. AALDERS

¹⁾ De tusschen haakjes geplaatste letters vallen bij de nieuwe spelling weg.